

Redakteur - Besitzer W. Jurukoff. Varnaer Nachrichten Varna, den 23. Januar 1916. 5 Cent.

И. Сахаровъ.

Съглашението и неутралитета на Гърция слѣдъ капитулацията на Черна-Гора.

Мирътъ съ Черна-Гора е началото на общо-европейския миръ. — М-ръ д-ръ В. Радославовъ.

Съ капитулацията на Черна-Гора, съ предложението за миръ отъ черно-горското правителство съ условие да прѣдаде цѣлата си армия и въоръжение и съ съвѣтитѣ, които кралъ Никита искалъ отъ Саландра и Сонино, става повече отъ явно какво е безсилието на съглашението, което посрѣщна тази капитулация съ голѣмо негодувание.

Българскиятъ народъ не злорадва отъ непризнателността на черногорцитѣ, които бѣха дошли да грабятъ плодовѣтъ отъ нашия побѣди, но българскиятъ народъ не може днесъ, при гибелта на това гнѣздо на измѣнничество, да бѣде хладнокрѣвенъ — българскиятъ народъ е доволенъ, че providението не зачѣснѣ да оглази съ своето възмездие, защото чрѣзъ тази капитулация пропаднаха и възжеланията и на Италия, и на съглашението, което блѣнува въ миража.

И не е далечъ денѣтъ, когато, слѣдъ прѣдстоящитѣ смутове въ огорченото и прѣпълнено съ негодувание обществено мнѣние въ Италия, съглашението въ своето разочарование ще се почувствува прѣдъ своитѣ черни дни, защото престижътъ на съглашението прѣживѣва нова ужасна криза прѣдъ настѣпилния моментъ за разгромяването му и слѣдствие голѣмитѣ вълнения и недоволства срѣдъ общественитѣ народни маси.

Съ капитулацията на Черна-Гора още повече е нахърненъ престижътъ на италианцитѣ, които биятъ главитѣ си въ баснословния Изонцо, а сж-щеврѣменно и този на съглашението по всички фронтове. Затова сега съглашението ще се почувствува още по-безсилно да упражни каквото да е влияние и върху неутралнитѣ държави, главно върху неутралитета на Гърция, кждѣто общо впечатление е, че крайната побѣда ще бѣде на страната на 4-я съюзъ.

Съ изпратената си телеграма до руския царъ кралъ Никита подчерта разочарованието си отъ егоистичната политика на съглашението, като остави господството на Адриатическия брѣгъ на героичнитѣ австро-германски войски и като се отказа да продължава безсмислената борба на безумния кралъ Петъръ, който даде

толкова безполезни жертви въ хора и срѣдства и който сега е нещастенъ скиталецъ.

Ако дѣйствително сж искрени думитѣ на Сазонова, че съ новата акция на англо-френския десантъ на грѣцка територия, съ нарушение неутралитета на Гърция, Русия нѣма нищо общо съ балканския воененъ театъръ, защото положението на Балкана е билъ второстепененъ въпросъ, понеже положението щѣло било да се „разрѣши“ въ Полша и Белгия съ рускитѣ „побѣди“ въ Полша бѣзъ спечелване неутралитета на Гърция и Ромжния, — то какъ сломеното, разрушеното и униженото съглашение ще може да оправдае своята бруталностъ и озвѣреностъ спрѣмо грѣцкия народъ? — Въ името на принципа за свободата и независимостта на малкитѣ народи ли потѣпка то правата на Гърция като суверена държава, или въ името на позора и безчестието на своя възвишенъ подвигъ?

За насъ е ясно, че слѣдъ разгрома на Белгия, Сърбия и Черна-Гора ненаситната спекуланска аличностъ на съглашението си остава ненаситена и, въпрѣки всичкитѣ си усилия за грамадно влияние върху неутралнитѣ държави, както и съ моралния си ефектъ върху тѣхъ послѣднитѣ виждатъ какъ единъ по единъ чезнатъ тѣхнитѣ съюзници, защото не сж тайна разногласията между генералисимуса Жофрѣ, Кичинера и Сарай, отгукъ и неуспѣхитѣ на Съглашението, като резултатъ отъ тѣхната прибрзаностъ и недостатъчна оцѣнка за числеността и боевата готовностъ на неприятелскитѣ сили. Поражението на съглашението и на Балкана ще има голѣмо значение върху духоветѣ въ Индия, Персия, Египетъ и Суезъ. Съзнавайки това, безспорно, че и руското нашествие въ Добруджа остава единъ блѣнъ, а отъ тукъ и безсилието на Русия да вземе какво да е участие противъ Балканитѣ.

Слѣдователно, безсмислени и късни сж всѣкакви прѣдизвикателства и тероризирания отъ страна на Съглашението надъ Ромжния, която, и да се намѣси на негова страни, не е въ състояние да му допринесе полза, и Гърция, която прие да остане неутрална въ момента, когато на Балканитѣ нѣмаше австро-унгарски и германски войски,

БЛАГОДАРНОСТЪ

Отъ името на сѣмейството и отъ свое изказвамъ сърдечната си и чувствителна благодарностъ на всички роднини, приятели и познати, които благоволиха да присѣтствуватъ на погребението на многообичната ни мама Сотира Ив. Жекова, както и на тѣзи, които благоволиха лично или писмено да изкажатъ съболѣзнованията си.

Варна, 7 Януарий 1916 год.

Ж. ИВ. ЖЕКОВИ.

Търси се мобилирана стая съ пияно за германка. — Споразумѣние редакцията.

Телеграмата на Никита до царъ Николай

БУКУРЕШЪ, 4 ян. Новината за сключване на сепаративенъ миръ съ Ч.-Гора и Австрия бѣ известена съ специална притурка на в. „Адеварулъ“, това извѣстие се посрѣщна съ недовѣрие въ русифилскитѣ политически срѣди. Сжщия в. въ вечерното си издание, като потвърждава отъ официално мѣсто, че новината е фактъ и че Чер.-Гора е сложила вече оръжие и е капитулирала говори, че кралъ Никита прѣди да поиска миръ отъ Австрия е отправилъ слѣдната телеграма до руския императоръ съ приблизително туй съдържание: „Неприятелскитѣ сили сж несъкрушими, стига сте воювали за свободата на малкитѣ народи, защото за тия народи свободата изчезна и робство настѣпи. Вие и вашитѣ съюзници не сте въ състояние да запазите себе си, а какъ ще се боритѣ за малкитѣ народи? азъ слагамъ оръжието прѣдъ неприятелскитѣ несъкрушими сили и искамъ позоренъ миръ за да спася страната си отъ окончателното разорение“.

Никита.

Б. Р. Ако тая телеграма се потвърди че е отправена отъ кралъ Никита до руския императоръ, като се иматъ прѣдвидъ и роднинскитѣ

нито подводни лодки въ Срѣдиземното море, когато руситѣ бѣха на Карпатитѣ, и когато ромжницѣ бѣха готови да нападнатъ Буковина.

Можемъ ли, прочее, да се съмняваме повече въ неутралитета на Ромжния и Гърция, които сж наклонни да взематъ страната на 4-я съюзъ, особено на послѣдната, и то сега, когато българскиятъ войникъ стана ураганъ и лѣвъ за бѣснитѣ и подли англо-френци, сега когато българската армия е въ прѣдвечерието за офанзивата на солунския фронтъ, съ благополучното завършване на която — безъ ни най-малко съмнѣние — българскиятъ народъ ще прѣстане да изпитва всички лишения и неволи отъ войната?

Разбира се не.

Защото съ прѣдизвикателствата на Съглашението чрѣзъ блокадата на грѣцкитѣ пристанища настроението въ Гърция се усилива сж повече и повече противъ него и има признаци, че тя нѣма да остане безучастна, а, напротивъ, ще съумѣе да защити своитѣ интереси, противни на тѣзи на съглашението, чийто погромъ е прѣдстоящъ, защото още при обявяване войната Франция имаше една злѣ подготвена армия, Русия имаше една армия безъ муниции, а Англия нѣмаше никаква армия, безъ да става дума за Италия, чието отчаяние и разкаяние е безвъзвратно.

върски на кралъ Никита съ руския дворъ тя ще послужи за поука на рускитѣ черносотници, които термозятъ и руския народъ на чело на който стои рускиятъ императоръ. Тя е толкова силна, че ако въ руския дворъ има здрави и разсѣдливи мозъци, тѣ биха прѣснали черепитѣ си и съ това ще спасятъ Русия отъ погромъ и вътрѣшенъ за въ бѣдащо свободенъ животъ. Тя е подигравателна още за руския императоръ и съ пасажа „Стига сте воювали за малкитѣ народи, а сключете миръ и дайте свобода на своя народъ“.

В. „МЕСАЖЕРО“ пише: обезоръжаването на черногорцитѣ въ самото население прави едно лошо впечатление. Белгия и Сърбия капитулираха съ геройство, а Ч.-Гора се покори съ позоръ за тая нация, която има военно историческо минало. Въ основата на тая капитулация е основа стара, която е била подготвена отъ Ч.-Гора. Отъ началото на войната бѣше ясно, че Черна-Гора е недобъръ съюзникъ на съглашението. Чер.-Гора вмѣсто да се бори противъ Австрия, като общъ врагъ на съглашението тя продължи своето настѣпление въ албанска територия, а за това тя имаше таенъ договоръ съ Австрия.

За доказателство на това явствува факта, че черногорцитѣ оставиха да изгниятъ складовѣтъ съ припаси и муниции, които Италия бѣше проводила въ Санъ-Джовани ди Медуа. Една тъжна комедия се изиграла безъ да причини никакви промѣни въ балканскитѣ бойове. Възмущението въ италианското обществено мнѣние причинява едно задоволство прѣтивъ правителството разтѣщо отъ денъ на денъ.

В. „ПОПОЛО Д'ИТАЛИЯ“ обвинява правителството на четворното съглашение, защото тѣ дѣйствуватъ безъ бѣскакъвъ погромъ.

АТИНА, 6 ян. Извѣстието за безусловната капитулация на Черна-Гора е прѣдизвикало най-голѣмо недоволство въ столицѣта на държавитѣ отъ съглашението. Французката и английската преси изобщо арогантно обвиняватъ Италианското правителство, че то е виновно за капитулацията на Ч.-Гора, Италианскитѣ вѣстници пъкъ обвиняватъ самото черногорско правителство.

В. „СЕКОЛО“ пише: капитулацията на Чер.-Гора се дѣжи въпротивно на това че умѣтъ на стапния кралъ Никита трѣбва да е билъ завладѣнъ отъ убѣждението, че слѣдъ падането на Ловченъ всѣкаква съпротива около Митровица и Шкодра е невъзможно. Въ всѣки случай по-нататѣшнитѣ събития ще дадѣтъ освѣтление за тая изненада на Ч.-Гора.

„Корриера де-ла Сера“ въ послѣдния си брой въ уводна статия признава благоприятното положение на неутралнитѣ сили, отъ което тѣ непрѣменно ще извлѣчатъ много голѣми морални и материални ползи.

Die Depesche

des Königs Nikita an den russischen Zaren.

Bukarest, den 17. Jan. 1916.

Die Nachricht des Separatfriedens zwischen den Zentralmächten und Montenegro, meldete zuerst die Zeitung „Odevarul“ in einer Sonderausgabe, wurde aber von den russophilen Kreisen als unmöglich angenommen. Am Abend bestätigte aber dieselbe Zeitung diese Nachricht durch amtliche Depeschen und veröffentlicht gleichzeitig ein Telegramm des König Nikita dem russischen Zaren vor Niederlegung der Waffen geschickt haben soll, welches nahezu wie folgend lautet:

„Die Macht des Feindes ist unbesiegbar, genug habt ihr für die Freiheit der kleinen Völker gekämpft, die ihre Freiheit vollständig verloren haben und bald in die Sklaverei eintreten werden. Ihr und euere Verbündeten könnt nicht euch selbst erhalten, wie könnt ihr für die kleinen Völker kämpfen? Ich lege meine Waffen nieder vor der unbesiegbaren Macht des Feindes und verlange einen schändlichen Frieden, um mein Land vor dem Elend zu retten.“

Nikita.

(Anm. d. Red.)

Wenn dieses Telegramm des Königs Nikita an den russischen Zaren bestätigt wird, so ist es eine bittere Mahnung für den Zaren, damit er verstehe, dass das russische Volk unnütz aufgeopfert wird. Der Inhalt dieser Depesche wird, wenn es in Russland noch gesunde Gehirne gibt, schrecklich auf das Gewissen Russlands wirken. Das Telegramm ist noch zur rechten Zeit abgesandt worden um Russland von der bevorstehenden Schande zu retten.

NACHRICHTEN

der Ereignisse vom 19. Januar.
Milano, den 20. Januar 1916.

Die Nachricht von der bedingungslosen Kapitulation Montenegros rief in den Entente-Ländern die grösste Erregung hervor. Die französische und englische Presse beschimpften Italien; die italienische Presse beschimpft die eigene Regierung Montenegros.

Secolo befürchtet der Geist des alten Königs Nikita sei von diesen Plänen benommen, und die Zeitung erwähnt die römischen Gerüchte, wonach Montenegro auf den Lovcen verzichte, dafür aber die Umgebung von Mitrowitz und Skutari erhalte; die Zeitung hofft, die weiteren Ereignisse werden Montenegros Haltung aufklären.

Corriere Della Sera beklagt, dass der Erfolg der Mittelmächte nicht zu unterschätzen sei und moralische Vorteile einbringe.

Messaggero schreibt: Die Entrüstung über die Montenegrier ist allgemein. Die Belgier, die Serben unterlagen als Helden, die Montenegrier bedeckten sich mit feiger Schande. Der Grund der Kapitulation ist ein längst geplanter Verrat der Montenegrier, die von Kriegsbeginn an unsichere Kantonisten waren; statt gegen Oesterreich-Ungarn zu kämpfen, schlossen sie ein geheimes Einverständnis mit Oesterreich-Ungarn und marschierten gegen Albanien. Die Montenegrier hätten die italienischen Vorräte an Proviant und Munition in San Giovanni di Medua verfaulen lassen, was sehr verdächtig gewesen. Eine traurige Komödie sei aus gespielt; sie werde an den Balkankämpfen nichts ändern. Die Erregung Italiens erzeugte eine starke Misstimmung gegen die Regierung.

Popolo D'Italia deutet an, dass die Regierungen des Viereverbandes schuldig seien, es fehle am Programm.

Budapest, den 18. 1. 1916.

Graf Tisza sagte im ungarischen Parlament: In dieser Minute sitzen Oesterreich-Ungarns und Montenegros Bevölkerung zusammen, um die detaillierten Friedensbestimmungen festzustellen. Vom Balkan ging der Krieg aus, auf dem Balkan wird Frieden geschlossen werden. Graf Tisza wies auf die Tatsache hin, dass die Tochter des montenegrinischen Königs auf dem auf dem italienischen Thron sitze; der montenegrinische Thronfolger weile seit Tagen in Rom, wo der König Italiens mit dem Kabinetts-Generalstabs-Beratungen abhielt; es berechtigt dies zu der Annahme, dass der Friedensschluss mit Wissen des italienischen Königs erfolgte.

Im preussischen Abgeordnetenhaus kündigte der Präsident die Waffenstreckung Montenegros wörtlich an: Wenn es sich nicht um Feinde handelte, würde ich sagen „Vivat Sequens“; hoffentlich folgt bald der zweite und letzte der beisenden Hunde.

Rom, den 19. Januar 1916.

Die italienische Zeitung

„Tribuna“ verteidigt sich gegen die Anschuldigungen der Entente, indem sie sämtliche Misserfolge der Entente nennt. Die Zeitung führt an: den Einmarsch in Polen, das Ende Serbiens, das Fiasko an den Dardanellen, die Bedrohung Salonikis und Aegyptens, dann hoffte man Deutschland durch Hunger zu überwältigen, dann erfanden die Engländer den Bluff des grossen Heeres, dass im Frühjahr 1915 die deutschen Linien zerreißen sollte, sie erfanden den Kupferbluff, als Deutschland Berge von Geschossen herstellte, was die Russen in Gallizien und Polen am eigenen Leibe verspürten; sodann erfand man die Armee Churchill, den Bluff von der Einnahme Konstantinopels, im englischen Parlament wurde angekündigt, der Sieg an den Dardanellen stehe bevor, dieser Sieg wurde dadurch erreicht, dass die Engländer die Dardanellen eiligst verliessen; jetzt ist Englands Hoffnung auf den wirtschaftlichen Boykott gerichtet. Die Zeitung erklärt: man solle auf diese Illusionen verzichten. — Die Idea Nazionale schreibt: Frankreich und England haben am wenigsten Recht, Italien Vorwürfe zu machen, England und Frankreich liessen erst Russland, dann Serbien im Stich, sodann führten sie das Dardanellenunternehmen kopflos durch.

Alle italienischen Zeitungen bringen scharfe Aeusserungen gegen die italienische Regierung. Idea Nazionale sagt: Die Fehler der anderen Ententemächte sind keine Entschuldigung für die italienische Regierung, statt Erklärungen müsse man Taten geben, sonst werde die italienische Presse der Regierung den Willen des Volkes deutlich machen.

Die italienischen Zeitungen protestieren gegen die englische Ausbeutung. Die Kohlenfrachten Cardiff - Genua stiegen in 14 Tagen um 85 sh die Tonne, was den völligen Ruin der italienischen Industrien herbeiführen kann.

Die Besetzung der Insel Castellorizo verursachte ernste Meinungsverschiedenheiten zwischen Italien einerseits und England und Frankreich andererseits, da Italien bei Kriegsbeginn Anspruch auf diese Insel erhoben und Zusage erhalten hatte.

Die serbischen Flüchtlinge, die nach Italien kamen, dürfen nicht dort bleiben, weil sonst der Eindruck der serbischen Niederlage auf das italienische Volk ungünstig einwirken würde. Die Serben werden deshalb nach Korfu gebracht oder zur Weiterreise nach Paris gezwungen.

Budapest, d. 20. Jan. 1916.

Laut Az Est landeten die Engländer und Franzosen auch in Piräus Truppen. Die griechischen Truppen blieben passiv.

Den Tabak und die Zigaretten

die die deutschen Soldaten in Varna zu Weihnachten und Neujahr erhielten, sind von den

Vereinigten Tabakfabriken die in Bulgarien unter den Namen „Kartel“ bekannt sind, geschenkt worden. Dieser Tabak ist von guter Qualität und angenehmsten Aroma befunden worden.

Wir empfehlen allen Varner Bürger und unseren Verbündeten, - den Deutschen - sich immer Tabak von den obengenannten Fabriken zu verschaffen.

Berlin, den 20. Januar 1916.

Ueber die holländischen Ueberschwemmungen sagt der Londoner Daily Mail, dass die Vernichtung tausender von Rindern und Schafen und der sonstige Schaden des Landes endlich die Ausfuhr von Fleisch und Lebensmitteln nach Deutschland binde.

Der norwegische König erhielt vom Deutschen Kaiser und dem König von Sachsen Beileidstelegramme wegen des Brandunglückes in Bergen.

Der Admiral Souchon sprach dem Korrespondent der Vossischen Zeitung gegenüber seine höchste Anerkennung über die türkischen Kameraden aus, die sich überraschend schnell in die schwirige Lage fanden und es sei möglich gewesen, Munitionsfabriken und Arsenale förmlich aus der Erde zu stampfen.

Berlin, den 20. Januar 1916.

Oestlicher Kriegsschauplatz: Keine besonderen Ereignisse. Deutsche Flugzeuggeschwader griffen feindliche Magazinsorte und den Flughafen von Tarnopol an.

Berlin, den 20. Januar 1916.

Grosses Hauptquartier. Westlicher Kriegsschauplatz:

An der Yserfront stiess eine kleine deutsche Abteilung in den feindlichen Graben vor und erbeutete ein Maschinengewehr. Es herrschte lebhaftere Sprengtätigkeit an der Front westlich von Lille bis südlich der Somme. Nachts warfen feindliche Flieger Bomben auf Metz, bisher wurde nur Sachschaden gemeldet; ein feindliches Flugzeug stürzte gegen Morgen südwestlich von Thiaucourt ab, von den Insassen ist einer tot.

ZUR LAGE

Die Unterredungen zwischen den Zentralmächten und der griechischen Regierung dauern fort. In diesen Unterredungen ist Bulgarien solidarisch mit den Zentralmächten. Die griechische öffentliche Meinung sieht vorwiegend, angreifende Massnahmen von Seiten Griechenlands, um das griechische Gebiet von den Anglo-Franzosen vollständig zu säubern. Letztens überreichten die Gesandten der Entente der griechischen Regierung ein Ultimatum, mit welchem sie das Verjagen der Vertreter des Vierbundes forderten. Man ist überzeugt, dass Griechenland diesem Ultimatum eine verneinende Antwort geben wird.

Die Nachrichten des Friedens zwischen Oesterreich-Ungarn und Montenegro hat einen sehr befriedigenden Eindruck in Bulgarien gemacht. Dieser obwohl kleine Frieden wird als Anfang des grossen allgemeinen Friedens betrachtet.

Manchen Journalisten erklärte der bulgarische Kultusminister Herr Peschke folgendes: „Die Kapitulation Montenegros ist von grosser Bedeutung, da sie ganz gewiss mit der Uebereinstimmung Italiens geschehen ist; sie beweist, dass die En-

tente selbst einsieht, keine wirksame Hilfe ihren Verbündeten leisten zu können. Nachdem Montenegro kapituliert hat, würde es ein wahrer Wahnsinn sein, wenn sich irgend welcher Staat noch im Weltkriege gegen die Zentralmächte einmische. Ich glaube kaum, dass es ein solcher Staat giebt, weil es klar ist, dass nicht nur die neutralen Ländern, sondern auch die Entente selbst sehen, dass die jetzige Lage für die Zentralmächte günstig ist.

Ich vermute dass man an Montenegro jenes serbische Gebiet abtreten werde, das weder an uns noch an Oesterreich fällt. Die Kapitulation hat auch eine nicht mindere militärische Bedeutung, da die bis jetzt in Montenegro kämpfenden österreich-ungarischen Truppen für andere Fronten gebraucht werden können.

Minister Pescheff endete, dass der Separat-Frieden mit Montenegro ein wichtiges Ereignis ist, weil: „damit auch die Ueberzeugung, dass das Ende des Weltkrieges nahe ist, sich verstärkt.“

Man erfährt von gut informierter Quelle dass Italien gänzlich entsagt hat nach Albanien Truppen zu schicken und dass das italienische Hauptquartier endlich sich überzeugt hat dass die italienische Armee nie die Jsonzofront durchbrechen kann.

In Italien ist eine unerträgliche Teuerung eingetreten. In Genua fand eine grosse von Frauen und Kindern veranstaltete Manifestation statt, um gegen die Teuerung und die bevorstehende Hungersnot zu protestieren. Dieses wirkt sehr niederschlagend auf alle Gemüter in Italien.

Der einzige Dienst den Italien seinen Verbündeten leistet, der ist, dass es an seiner Front ein 800 000 Mann starkes österreich-ungarisches Heer zurückhält. Falls dieses Heer von dieser Front befreit werden würde, dann kann die Niederlage Russlands, Frankreichs und Englands sehr nahe sein.

ТЕЛЕГРАМИ

BERLIN, 6 януар. По истинния фронтъ не стима никакви особени събития една въздухоплавателна ескадра нападна и хвърлиха успъшно бомби надъ неприятелскитъ складове и хангари при Тарнополь.

Западень фронтъ.

BERLIN, 6 ян. Германска главна квартира. По фронта на рѣката Изеръ едно германско отдѣление нападна неприятелски окопи и сполучи да прѣвземе една къртечица. По фронта западно отъ Лилъ до южно Сомъ станаха нѣколко минни боеве. Прѣзъ нощта неприятелски аероплани хвърлиха бомби надъ Мецъ; до сега били сж причинени малки материални врѣди. Юго западно отъ Тиокуръ свалихме единъ неприятелски аеропланъ авиаторитъ намѣрихме убити.

AMSTERDAM, 6 ян. Тукашнитъ области сж били наводнени; причиненитъ врѣди изъ полетата сж доста значителни. Нѣколко хиляди волове и овце сж били завлѣчени отъ теченията.

В. „Дейли Маилъ“ оповѣствайки за това наводнение изказва своята радост, защото съ това прѣнасянето на месо и хранителни продукти за Германия се прѣустановява.

БЕРГЕН, 6 I. Тукъ избухна единъ грамаденъ пожаръ, който въ кѣсо врѣме унищожи нѣколко голѣми здания. Числото на мъртвитъ не е още установено но се прѣдвижда ч: не сж малко.

Норвешкиятъ кралъ получи съболезнователни телеграми отъ Кайзеръ Вилхелмъ и отъ Саксонския кралъ.

Римъ 6 I 916. Тукашния в. „Трибуна“ се зацѣпва противъ нападенията, които съглашението отправи къмъ сѣлтаманското правителство, като изброява досега прѣтърпѣнитъ неустѣхи на съглашението. Сѣция в. описва, отъшлението въ Полша, крѣтъ на Сърбия, фияското на Дарданелитъ, заплашването на Солунъ и Египетъ, надеждата на Англия да надвие Германия съ глѣдъ, неосъществимото обѣщание на Англия да пригответи една голѣма армия която въ началото на миналата 1915 г. да разбие. Понѣ сж подигравателенъ, тогѣ пише намѣрението на Англия да надвие Германия съ липса на мѣдъ, когато отъ друга страна Германия си достави голѣмо количество оръдия и мунитции, сж ония които руситъ въ Галиция и Полша сж изоставили. Въстника напомня още фиктивната армия, която Чърчилъ искаше да образува и погълъ извѣстието, което биде дадено на английския парламентъ, като какво нападение на Цариградъ е прѣдстояще. когато въ сѣщностъ това бѣше невъзможно, Англия сега иска съ економически бойкотъ да надвие Германия, а въстника прѣпорѣчва италианския народъ да не се заблуждава съ такива илюзии.

„Кориера Комерциале“ въ уводна статия протестира противъ експлоатацията на английскитъ паракходни д-ва, които напоследъкъ повишиха навлото за прѣноса на камени въглища съ 85 шил. Въстника обяснява, че това нѣщо ще докара нѣпременно една катастрофа въ италианската индустрия.

Разни италиански въстници пишатъ за недоразуменията които сж изникнали между Италия и Англо-Франция по случай окупирането на острова „Кастелорицо“. Тия недоразумения взиматъ сериозенъ характеръ, тъй като Италия е недоволна отъ тая окупация, защото Италия имаше аспирации върху о-въ Кастелорицо и искаше щото прѣди да го окопиратъ да искатъ мнѣнието на Италия.

В. „ИДЕЯ НАЦИОНАЛЕ“ пише: Франция и Англия иматъ най-малко право да обвиняватъ Италия; тѣ отначало изоставиха първо Русия послѣ Сърбия и на-накрая пропадна тѣхната акция на Дарданелигъ. Гръшкитъ на другитъ държави на съглашението не сж извинения за италианското правителство, то намѣсто да дава обяснения трѣба да дѣйствува иначе италианската преса ще посочи поведението, което италианското правителство трѣба да държи.

ПАЗЕТЕ СЕ ОТЪ ШПИОНИ.

Магазинъ „МАЛКА ПЕЧАЛБА“ продава овтино, защото разноситъ му сж малки

Печатница „Зора“ — Варна.